

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74Ek/1067/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120338273
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Hric
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120338273.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Y. E., J.. XX.XX.XXXX, G. Z.. P. XXXX/XX, XXX XX N. J. I., práv. zást.: Mgr. Juraj Berčo, so sídlom Zimná 59, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 106 885, proti povinnému: E. S., J.. XX.XX.XXXX, G. XXX XX N. J. I., práv. zást.: Advokátska kancelária JUDr. Daša Bajanová, s.r.o., so sídlom Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 52 542 696, o vymoženie nepeňažného nároku a trov exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Ján Sokol, so sídlom Jantárova 30, 040 01 Košice, IČO: 31 275 010, pod sp. zn. 267EX 354/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamieťa.
- II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený podal dňa 09.07.2020 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie nepeňažnej pohľadávky a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2C/157/2008 zo dňa 22.07.2019, vykonateľný dňa 03.07.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/258/2019 zo dňa 09.04.2020 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 22.07.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jána Sokola, so sídlom Jantárova 30, 040 01 Košice, IČO: 31 275 010, ktorý ju vedie pod sp. zn. 267EX 354/20.
3. Dňa 30.07.2020 bolo povinnému doručené Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 24.07.2020. Následne dňa 05.08.2020 doručil povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie. Súd z predložených listinných dôkazov a to fotokópie doručenky preukazujúcej doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému zistil, že návrh na zastavenie exekúcie podal povinný v zákonnej 15-dňovej lehote. Súdnym exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie bez vyjadrenia oprávneného, nakoľko sa oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie nevyjadril v lehote 10 dní.
4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uvádza, že návrh podáva z dôvodu, že na Ústavnom súde SR prebieha konanie o ústavnej sťažnosti, kde ústavná sťažnosť bola prijatá na ďalšie konanie - uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 28.01.2020, pod sp. zn. IV. ÚS 32/2020-23. Ide o konanie vo veci porušenia základných práv a slobôd podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co332/2017 z 10.05.2018 a rozsudkom Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 4Cdo205/2018 z 29.04.2019. V tomto konaní ide o konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom exekučného konania - vypratania a vystaňovania bytu a určenie neplatnosti právnych úkonov, ktoré súvisia s predmetnou nehnuteľnosťou - bytom. Ako dôkaz oprávnený súdu zaslal uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 28.01.2020 sp. zn. IV. ÚS 32/2020-23. Oprávnený uviedol, že nie je sporné, že prebieha konanie na Ústavnom súde SR, kde sa bude rozhodovať vo veci, či je oprávnená vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá sa má vypratať. V prípade, že by exekučné konanie prebiehalo, došlo by k vystaňovaniu a vyprataniu nehnuteľnosti a vlastníčka nehnuteľnosti, ktorá je súčasne zapísaná - evidenčne na príslušnom liste vlastníctva, by nebola vlastníčkou tejto nehnuteľnosti, došlo by k takej závažnej ujme vo vzťahu k povinnej, ktorá by bola nezvratiteľná. To, že prebieha konanie na Ústavnom súde SR je zapísané i na príslušnom liste vlastníctva ako poznámka (dôkaz:- LV č. 6881, katastrálne územie: Spišská Nová Ves). Taktiež bolo vo veci určenia povinnosti vypratania a vystaňovania bytu povinnou podané dovolanie a to dňa 27.07.2020, a to z dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Bol taktiež podaný návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia (dôkaz: dovolanie zo dňa 27.07.2020 + doručienka súdu). Z uvedeného vyplýva, že je preukázané, že vlastníctvo bytu - nehnuteľnosti, ktorá sa má vypratať a povinná z nej vystaňovať, je spochybniteľné vo vzťahu k oprávnenej osobe. Určenie vlastníckeho práva je predmetom konania na Ústavnom súde SR ako prijatá sťažnosť a taktiež prebieha dovolacie konanie ohľadom napadnutých rozsudkov, ktoré sú exekučnými titulmi. Na základe uvedeného oprávnený navrhuje, aby súd exekúciu zastavil a priznal povinnej plnú náhradu trov exekučného konania v celom rozsahu.

5. Podaním zo dňa 27.08.2020 právny zástupca povinného zaslal súdu uznesenie Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 32/2020 zo dňa 26.08.2020 v ktorom súd uložil súdnemu exekútorovi, aby sa v konaní vedenom pod sp. zn. 267 EX 354/20 do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 32/2020 dočasne zdržal vykonávanie exekúcie na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2 C 157/2008 zo dňa 22.07.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Co 258/2019 zo dňa 09.04.2020.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 128 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o Ústavnom súde SR“), podanie ústavnej sťažnosti nemá odkladný účinok.

11. Podľa § 130 zákona o Ústavnom súde SR, Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

12. Podľa § 131 ods. 1 zákona o Ústavnom súde SR, odklad vykonateľnosti aj dočasné opatrenie zanikajú najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o ich skoršom zrušení.

13. Podľa § 131 ods. 2 zákona o Ústavnom súde SR, odklad vykonateľnosti aj dočasné opatrenie môže ústavný súd zrušiť aj bez návrhu, ak sa v priebehu konania ukáže, že pominuli dôvody, pre ktoré sa nariadili, alebo sa ukáže, že tieto dôvody vôbec neboli dané.

14. Podľa § 444 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), dovolanie má odkladný účinok, ak bolo podané proti rozhodnutiu vydanému v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky.

15. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

16. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a taktiež sa oboznámil s listinnými dôkazmi zaslaných súdu spolu s návrhom na zastavenie exekúcie.

17. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2C/157/2008 zo dňa 22.07.2019. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok.

18. K námietke povinného ohľadom podanej ústavnej sťažnosti na Ústavný súd SR, exekučný súd uvádza nasledovné. Keďže ústavný súd ako súdny orgán ochrany ústavnosti v zmysle čl. 124 Ústavy SR nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov a ústavná sťažnosť nie je opravným prostriedkom a úlohou ústavného súdu je preskúmavať rozhodnutia či opatrenia, resp. iné zásahy vydané orgánmi verejnej moci v napadnutých konaniach výlučne z hľadiska ústavnosti, a to za predpokladu, že nadobudli právoplatnosť, v záujme zachovania princípu právnej istoty nemá ústavná sťažnosť odkladný (suspenzívny) účinok. Podanie ústavnej sťažnosti tak nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia (či opatrenia alebo iného zásahu). Nastúpenie odkladného účinku je pri ústavnej sťažnosti normatívne konštituované skôr ako výnimka, a nie ako pravidlo. Odkladný účinok nastupujúci zo zákona je normatívne upravený len pri konaní o preskúmaní rozhodnutia o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia, pri podaní sťažnosti proti uzneseniu súdnej rady podľa § 198 písm. a) zákona o Ústavnom súde SR, ako aj v konaní o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov. V zásade možno skonštatovať, že zákonné nastúpenie odkladného účinku spojeného s podaním návrhu na začatie konania v týchto veciach predstavuje normatívne uskutočnený výber tých prípadov, v ktorých zákonodarca zohľadňujúc predovšetkým predmet preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej moci vzhliadol potrebu zvýšenej ochrany navrhovateľa.

19. Rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 32/2020 zo dňa 26.08.2020 o návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí a o návrhu na rozhodnutie o dočasnom opatrení sa súdnemu exekútorovi uložila povinnosť zdržať sa výkonu exekúcie až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci pod sp. zn. 267 EX 354/20. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 131 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona o Ústavnom súde SR existujú prípady, v ktorých požiadavka účinnej ochrany individuálnych ústavných práv preváži nad striktným uplatňovaním princípu právnej istoty a vyžaduje uprednostnenie okamžitého zásahu ústavného súdu v prospech efektívnej ochrany ústavnosti. Ide o situácie, v ktorých by v dôsledku výkonu napadnutého rozhodnutia, opatrenia či iného zásahu, alebo v dôsledku pretrvávania ich účinkov mohlo dôjsť k zmareniu účelu konania o ústavnej sťažnosti alebo k podstatnému sťaženiu dosiahnutia jeho účelu, teda k zásadnému ohrozeniu možnosti poskytnúť sťažovateľovi účinnú a zmysluplnú ústavnú ochranu. Spomenutý zásah v prospech efektívnej ochrany ústavnosti má byť umožnený prostredníctvom právomoci ústavného súdu vydať rozhodnutie o odklade vykonateľnosti (§ 129 zákona o Ústavnom súde SR) alebo rozhodnutie o dočasnom opatrení (§ 130 zákona o Ústavnom súde SR). Oba typy rozhodnutí majú predbežný, zabezpečovací a dočasný charakter. Účelom rozhodnutia o odklade vykonateľnosti aj rozhodnutia o dočasnom opatrení je odkladom núteného výkonu napádaného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánu verejnej moci alebo dočasným zmrazením ich právnych účinkov a zabezpečiť predbežne ochranu sťažovateľa v miere nevyhnutnej a potrebnej na dosiahnutie účelu konania o ústavnej sťažnosti. Zmyslom je zabrániť vzniku stavu, v rámci ktorého by sa zásadným spôsobom znížila alebo ohrozila možnosť ústavného súdu, aby v prípade, ak ústavnej sťažnosti vyhovie, mohol využitím svojej právomoci podľa čl. 127 ods. 2 a 3 Ústavy SR prijať účinné opatrenia na nápravu zisteného porušenia ústavnosti. Tie majú byť zamerané primárne na odvrátenie škodlivých následkov, ktoré sú s porušením ústavnosti spojené, alebo na odstránenie týchto následkov a navrátenie do stavu pred porušením sťažovateľových základných práv (restitutio in integrum).

20. Ak ústavný súd uloží orgánu verejnej moci, aby sa zdržal vykonávania napadnutého právoplatného rozhodnutia alebo opatrenia vylučujú tieto povinnosti autoritatívny mocenský postup povinného orgánu verejnej moci spočívajúci v uplatňovaní jeho právomoci v súlade s právnym stavom, ktorý z napadnutého rozhodnutia či opatrenia vyplýva alebo smerujúci k realizácii práv a povinností, ktoré z nich vyplývajú (prípadnej exekúcie či núteného výkonu tohto rozhodnutia, prípadne opatrenia). Právny následok rozhodnutia o dočasnom opatrení trvá, až kým toto rozhodnutie ústavný súd nezruší alebo nedôjde k jeho zániku v dôsledku právoplatného skončenia konania o samotnej ústavnej sťažnosti.

21. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol ako dôvod zastavenia exekučného konania aj podanie dovolania na Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 27.07.2020 z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Povinný má za to, že podanie dovolania spĺňa predpoklady na to, aby toto bolo považované za skutočnosť, ktorú Exekučný poriadok považuje za dôvod zastavenia exekúcie. Súd s poukazom na vyjadrenie povinného uvádza, že samotné podanie dovolania pre exekučný súd nepredstavuje dôvod, pre ktorý by bolo možné podanému návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť, pretože jeho podaním sa zo zákona neodkladá právoplatnosť, ani vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Mimoriadnosť dovolania spočíva v tom, že sa ním dovolateľ domáha prieskumu už právoplatného príp. vykonateľného rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci - teda po tom, ako bola dovolateľova vec už posúdená dvomi súdnymi inštanciami. Jeho dôvodnosť a prípustnosť (z hľadiska splnenia procesných podmienok) je výlučne na posúdení súdu príslušného sa ním zaoberať. Súd zároveň dopĺňa, že aj keby povinný predložil súdu právoplatné rozhodnutie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia krajského súdu, súd by pri ďalšom postupe musel prihliadať aj na to, že odklad vykonateľnosti má len dočasný charakter. Z tohto dôvodu aj ďalší procesný postup musí zodpovedať jeho dočasnosti a nie je preto bez ďalšieho dôvodom na to, aby súd vyhovel návrhu na zastavenie exekúcie.

22. Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným je podanie dovolania v rámci ktorého bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

23. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a s poukazom na zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko samotné podanie dovolania nemá na základe ustanovenia § 444 ods. 4 CSP odkladný účinok (nakoľko nejde o konanie, v ktorom sa uplatňuje nárok zo zmenky) a samo osebe nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že príslušný súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa. Tak isto ani podanie ústavnej sťažnosti nezakladá podklad na zastavenie exekúcie v súlade s § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Súd nad rámec uvedeného uvádza, že v prípade rozhodnutia Ústavného súdu SR o zrušení exekučného titulu povinný môže na základe § 61k ods. 3 Exekučného poriadku podať opätovne návrh na zastavenie exekúcie.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a povinnému nárok na náhradu trov exekúcie s poukazom na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku nepriznal, nakoľko súd návrh povinného zamietol v celom rozsahu.